

gerne, eller som er berørt af analysen, jf. stk. 4.

Kun analytikerne har beføjelse til at registrere data i det pågældende register og til at ændre oplysningerne. Alle deltagerne i analysegruppen kan hente oplysninger i registret.

3. Efter anmodning fra Europol eller på eget initiativ videregiver de nationale enheder med forbehold af artikel 8, stk. 5, alle oplysninger til Europol, som er nødvendige med henblik på det pågældende analyseregister. Medlemsstaterne videregiver kun oplysningerne, såfremt de også efter deres egen nationale ret må behandles med henblik på forebyggelse, analyse eller bekæmpelse af strafbare handlinger. De udpegede kompetente myndigheder kan under hensyn til, hvor meget de pågældende oplysninger haster, sende dem direkte til analyseregistrene i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2.

4. Hvis en analyse er af generel og strategisk karakter, har samtlige medlemsstater gennem deres forbindelsesofficerer og/eller eksperter fuld adgang til resultaterne deraf, bl.a. de rapporter, Europol udarbejder.

Hvis en analyse drejer sig om specifikke tilfælde, der ikke vedrører samtlige medlemsstater, og den har et direkte operativt formål, deltager repræsentanter for følgende medlemsstater:

- a) de medlemsstater, hvorfra de oplysninger, der har ført til beslutningen om at oprette analyseregistret, eller som er direkte berørt af oplysningerne, stammer, og de medlemsstater, som analysegruppen på et senere tidspunkt opfordrer til at deltage i arbejdet, fordi de ligeledes bliver berørt
- b) de medlemsstater, der ved søgning i indeksfunktionen, jf. artikel 15, bliver klar over, at de har behov for at få kendskab til bestemte oplysninger, og som gør dette gældende på de betingelser, der er fastsat i stk. 5.

5. De dertil bemyndigede forbindelsesofficerer gør behovet for at få adgang til oplysningerne gældende. Hver medlemsstat udpeger og bemyndiger et begrænset antal forbindelsesofficerer med henblik herpå.

For at dokumentere behovet for at få adgang til oplysningerne, jf. stk. 4, udarbejder forbindelsesofficeren en skriftlig begrundelse, som påtegnes af den myndighed, han hører under i sit land, og sendes til alle deltagerne i analysen. Vedkom-

mende kan herefter uden videre deltage i den igangværende analyse.

Hvis analysegruppen har indvendinger mod, at forbindelsesofficeren deltager uden videre, ud sættes den pågældendes deltagelse i analysearbejdet i det tidsrum, det tager at gennemføre en forligsprocedure, som skal have følgende tre faser:

- a) analysedeltagerne bestræber sig på at nå til enighed med den forbindelsesofficer, der har gjort sit behov for at få kendskab til bestemte oplysninger gældende; de har en frist på højst otte dage
- b) hvis de ikke når til enighed, mødes cheferne for de pågældende nationale enheder samt direktøren inden for de efterfølgende tre dage for at forsøge at nå til enighed
- c) hvis der fortsat er uenighed, skal de berørte parter repræsentanter i Europols styrelsesråd afholde møde inden otte dage. Hvis den berørte medlemsstat ikke frafalder sit krav om at få adgang til oplysningerne, besluttet det ved konsensus, om den kan deltage.

6. Det er alene den medlemsstat, der videregiver en oplysning til Europol, der bedømmer oplysningens følsomhed og ændringer heri, og som kan beslutte, hvordan oplysningen skal behandles. Videregivelse eller operativ anvendelse af fremsendte oplysninger besluttet af den medlemsstat, der har fremsendt oplysningerne til Europol. Hvis det ikke kan afgøres, hvilken medlemsstat der har fremsendt oplysningerne til Europol, træffes beslutningen om videregivelse eller operativ anvendelse af deltagerne i analysen. En medlemsstat eller en ekspert, som får adgang til en igangværende analyse, må hverken videregive eller anvende oplysninger uden forudgående samtykke fra de medlemsstater, der først og fremmest er berørt.

7. Uanset stk. 6 skal Europol, hvis det efter tidspunktet for registrering af oplysninger i et analyseregister konstateres, at oplysningerne vedrører en person eller en genstand, om hvilke en anden medlemsstat eller tredjepart har indsendt oplysninger, der allerede findes i dataregistret, straks underrette den berørte medlemsstat og tredjepart om den konstaterede forbindelse, jf. artikel 17.

8. Europol kan opfordre eksperter fra enheder, jf. artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, til at deltage i en analysegruppes aktiviteter, hvis: